УДК 378

DOI: 10.12958/2227-2844-2021-6(344)-2-162-171

Кузьменко Анастасія Олексіївна,
кандидат філологічних наук, доцент, доцент
кафедри романо-германської філології та перекладу
Білоцерківського національного аграрного університету,
м. Біла Церква, Україна.
kuzunchik@email.ua
<https://orcid.org/0000-0003-1189-1438>

КУЛЬТУРА АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ PhD-ЗДОБУВАЧІВ: ДОСВІД ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ

Скільки народів, стільки ж і культур, видів менталітету й особливостей світосприйняття, що відображається на своєрідності поведінки, моралі, цінностей, етичних норм та принципів. Подібне також відображається і на ставленні освітян до процесу навчання, наукових розвідок й т.ін. Цікавим вбачаємо розглянути ставлення та формування академічної доброчесності у PhD-здобувачів у країнах Латинської Америки, зокрема Бразилії та Мексики. Об'єктом розвідки є система якості вищої освіти Латинської Америки (Бразилії та Мексики), предмет формування та ставлення до культури академічної доброчесності PhD-здобувачів у цих країнах. Мета – висвітлення імплементації провідних практик формування культури академічної доброчесності у PhD-здобувачів у країнах Латинської Америки, зокрема Бразилії та Мексики. Задачі: розглянути шляхи формування культури академічної доброчесності PhD-здобувачів на міжнародному, державному та інституційному рівнях у країнах Латинської Америки, зокрема Бразилії та Мексики. Відповідно до мети та задач робота базується на загальнонаукових методах індукції та дедукції, аналізу та синтезу, абстрагування та конкретизації, передбачає комплексне застосування таких методів аналізу, як теоретичний, описовий, обробка та інтерпретація. Як допоміжні дослідницькі методи у статті застосовувалися прийоми спостереження, класифікації та систематизації, а також елементи кількісно-відносних підрахунків.

Варто зазначити, що дві третини наукової продукції Латинської Америки припадає саме на Бразилію. Це становить 4% світової частки (Noorden, 2014). За даними журналу Scimago Journal and Country Rank (Thomson Reuters, 2015), Бразилія посідає 13-тє місце з 231 країни за індексацією публікацій. Однак, не зважаючи на ці показники, має місце порушення академічної доброчесності. Межі запозичень інтелектуальних творів не завжди чітко окреслені в академічних колах. Цей фактор додає

занепокоєння тим, хто викладає науку і техніку. Проте, незважаючи на поточні економічні перешкоди в країні (Gibney, 2015), Бразилія продовжує мати величезний потенціал для вдосконалення своєї науково-технічної бази (Lema et al., 2015).

Бразильська наука багато чого запозичила у американської моделі у побудові своєї дослідницької системи, що базується на випускних програмах (Santos, 2003, p. 641). Ця особливість робить Бразилію цікавим місцем з погляду концептуальних рамок плагіату в наукових роботах між різними галузями докторів філософії.

Незважаючи на те, що доктори філософії з усіх наук погоджуються з тим, що плагіат є випадком порушення поведінки дослідників, на їх ставлення до типу плагіату впливають дисциплінарні культури. Погляди докторів філософії підтверджують ідею про те, що плагіат є лише помилкою, але не неправомірною поведінкою, що може поширювати хибне сприйняття проблеми, яка зберігається ще з раннього шкільного віку (Santos, 2017; Husain, 2017, p. 167-195.). Одним із занепокоєнь є продовження цих поглядів у відносинах «наставник-вихованець».

Так, однією з найбільших проблем, з якою зараз стикається бразильська освітня система, є виховання культури етичної поведінки серед науковців. Цей виклик, який за своєю суттю далеко не новий, бере свій початок від витоків освіти на різних її рівнях у різні епохи. Новим фактором у цьому контексті є ультрасучасна технологія, яка забезпечила методи комунікації, які стають все більш ефективними та посилюють складність проблеми боротьби з етичною поведінкою. У світі, який може похвалитися незліченними цифровими способами спілкування, практика обману та плагіату розширилась і стала більш досконалою завдяки появі пристроїв, які, хоча і більш складні, стали тривіалізованими та бездротовими.

Також серед труднощів, з якими доводиться зіткнутися Бразилії, є низька ефективність бразильських студентів на міжнародних оцінюваннях, таких як Програма міжнародного оцінювання студентів (PISA), організована Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР). Низький рівень успішності її студентів у PISA можна розглядати як виклик, що стоїть перед освітою в країні.

Через слабкі знання активно практикується у Бразилії вивчення напам'ять та розповідь, що може породжувати плагіат (Garvin-Doxas et al. 2007, Schultz 2012). Ця культура дещо суперечить ініціативам з просування наукової грамотності та інновацій.

На освітній арені практики плагіату серед студентів зазвичай розглядаються через приціл академічної доброчесності та супутніх проблем. Однак, науковці сприймають дещо лояльно та толерантно подібні випадки: зосередившись на припиненні обману, існує ризик неналежного поводження у переважній більшості випадків, коли навчання є центральним питанням; замість навмисної нечесності плагіат часто є ненавмисним і обумовлений непорозумінням студентів.

Загалом, у Бразилії виокремлюють такі найпоширеніші форми академічної нечесної поведінки:

- * Обман – сприяння активному «обману» однокласників, або співучасті або полегшення нечесності третіх осіб. Це може включати надання письмового завдання, щоб його можна було скопіювати, або надання дозволу однокласнику на доступ до відповідей на письмовий іспит тощо.

- * Плагіат – використання концепцій, малюнків або текстів іншого автора без належного посилання на джерела, що робить вигляд, ніби плагіатор був автором оригінальної ідеї чи тексту. Плагіат – це більше, ніж просто включення слова до слова точної копії у власну роботу; він також включає тексти, які відтворюються після внесення до них поверхневих змін, яких достатньо лише для маскування плагіату тексту від оригіналу. Вирізняють три форми плагіату: 1) повний плагіат: коли виконується буквальна транскрипція цілого тексту без посилання на джерело; 2) частковий плагіат: коли копіюються певні фрази або абзаци з різних джерел; 3) концептуальний плагіаризм: коли хтось приймає одну або кілька концепцій або теорій як своїх власних і представляє їх так, ніби він є автором.

- * Підроблення чи створення даних – приклади включають фальсифікацію даних для експерименту чи для звіту у групі, або навіть маніпуляції з обсягом або невиправданим вилученням інформації для результатів.

- * Академічна нечесність – вплив на виховання етики працівників.

- * Обман і фальсифікація – зміни, зроблені в академічній роботі, які були зроблені недобросовісно, або які можуть включати підробку підписів, спробу копіювання форм рукописного тексту для імітації третіх осіб, підробку рекомендаційних листів або грамот взагалі.

- * Підробка участі в групі – це стосується особи, яка користується перевагою включення свого імені в групову роботу, не беручи ефективної участі в її завершенні. Ті, хто допускає включення таких осіб, які не беруть участі, також винні у мотивах «колегіальності». Такий тип мислення передбачає складність та забезпечує позитивне підкріплення негативної форми поведінки, тим самим порушуючи етичну застереження про заслуги.

- * Сегментована групова робота – у випадках групової роботи професор очікує, що кожен учасник повинен розуміти суть роботи, що проводиться. Однак у ситуаціях, коли кожному учаснику приписуються індивідуальні завдання, так що в кінці кожне завдання об'єднується у формуванні всього дослідження, студент зазвичай подає свою частину, не маючи повного розуміння дослідження. У таких випадках виникає спотворення мети завдання.

- * Нечесність у формі несанкціонованого доступу до комп'ютера – несанкціоноване використання облікових записів електронної пошти та обмежених систем з метою отримання несправедливої переваги або

інформації третьої сторони.

* Дисимуляція – випадки, коли студент, побачивши професора, робить помилку, з якої він може скористатися, наприклад, підсумовування чи надання вищої оцінки або приписування будь-якої невинуватеної переваги, прикидається не пізнавальним помилки, щоб скористатися нею.

* Брехня та маніпуляції – використання неправдивої інформації, яка, як правило, включає певні емоційні вкладення, з метою примусити професора змінити дати випробувань або визнати якусь невинуватену користь.

* Подвійні стандарти – це випадки, коли студент посиляється на використання певного правила, яке було впроваджено професором у певному зручному для студента контексті, але казуїстично відмовляється застосовувати те саме правило до іншого контексту, в якому це було б для нього несприятливим.

* Егоїстичне використання публічного академічного матеріалу – використання публічного академічного матеріалу, ніби це приватне, або навіть практики пошкодження такого матеріалу, як ніби власності здобувача освіти. Це поширена практика серед недобросовісних користувачів бібліотек, прикладом чого є приховування книг обмеженого тиражу. Це дозволяє нечесному студенту мати ексклюзивний доступ до цієї книги, коли він захоче, навіть якщо це шкодить колективним інтересам.

Неоднозначну позицію займає культура академічної доброчесності у Мексиці. У цій країні історично нечесність та корупція зокрема посідають провідні місця, у тому числі й в освіті. Високий рівень корупції може сприяти толерантності та навіть співучасті до академічної нечесності, що свідчить про те, що частота шахрайства у ЗВО вища, ніж у розвинутих державах. Крім того, Мексика, як і багато інших країн Латинської Америки, поділяє колективістську культуру (Hofstede, 2001), яка робить соціальні мережі родичів, друзів та колег більш впливовими, ніж будь-які правила та кодекси, створюючи тим самим порочний цикл, в якому можуть бути замкнуті здобувачі вищої освіти.

Як правило, увага щодо проявів корупції зосереджується навколо державних органів та службовців і працівників. Однак, простежується тотальне ігнорування проявів корумпованої діяльності серед приватних закладів та осіб або їх змови з державними установами. За спостереженнями Роуз-Акерман та Паліфка (Rose-Ackerman and Palifka 2016), приватні особи переважно беруть участь у корупційних діях, де вони можуть отримати особисту вигоду через зловживання своїм становищем влади або повноважень.

Результати досліджень показують, що 66% студентів хоча б раз під час своєї університетської освіти вчиняли певні академічні проступки (Lang 2013). У Мексиці 84% студентів мексиканських ЗВО були свідками нечесного вчинку під час навчання (UDEM 2018), а 6 з 10 студентів, у середньому, займалися копіюванням (UNAM 2013).

Головною причиною процвітання академічної нечесності, корупції є традиційне ставлення до життєвої необхідності та обов'язковості здобуття освіти, що потребує значної частини людського життя, інколи попри бажання самого здобувача освіти. Подібне формує ставлення та відповідну поведінку та згодом звички людини, які потім є стандартом у всіх інших ситуаціях. Вважаємо, що існує потужний зв'язок між академічною нечесністю та рівнем корупції у державі. З цим погоджується і Laduke (2013), зазначаючи, що здобувачі вищої освіти, які нехтували культурою академічної доброчесності за часів свого навчання, частіше демонструють неналежну поведінку й у своїй професійній діяльності. Тож цілком логічним вбачається: людина, яка звикла обманювати у ЗВО, має більшу ймовірність перенести такий досвід у професійній та робочій сферах.

Роуз-Акерман та Паліфка (Rose-Ackerman and Palifka 2016), стверджують, що саме такі особисті етичні принципи сприяють корупції. Тут можна спостерігати циклічність, де, з одного боку, нечесність та корумпованість виявляється через насильну освіту, а з іншого, освіта постає одним із ключових елементів глобальної стратегії сприяння культурі доброчесності та боротьбі з корупцією.

Оберненопропорційна залежність виявлена Буном (Bunn et al., 1992): чим вищий середній бал здобувача освіти, тим нижчий рівень його академічної нечесної діяльності. Крім того, чим вище споживання студентами алкогольних напоїв та участь у групах братств чи сестринства, так і в спортивних командах, тим більша ймовірність їхньої участі в академічному шахрайстві. Науковці довели, що у Мексиці класи з малою кількістю осіб породжують вищий рівень академічної доброчесності, а також ЗВО з кодексами честі менш схильні до прояву нечесності порівняно з тими, що не мають таких кодексів (McCabe et al., 1999), що пояснюється зануренням здобувачів освіти в моральну спільноту з певними цінностями, обов'язками та взаємоповагою. Тобто соціальний вплив також має місце у мексиканській академічній культурі.

Загальноприйнятою тенденцією останніх років в академічній системі Мексики постає розвиток морального бачення та цілей здобувачів освіти, оскільки неможливо розглядати професійну освіту окремо від етичного формування. Професіоналізм повинен включати не лише володіння технічними, практичними та / або теоретичними компетенціями, але також особисту доброчесність та етичну професійну поведінку, що допомагає надати етичний зміст усім університетським починанням. За такого перебігу подій, академічна доброчесність є необхідною для навчання та важливою вимогою академічної якості. Академічну доброчесність починають розуміти як набагато більше, ніж уникнення нечесних практик, таких як копіювання під час іспитів, плагіат або обман; вона передбачає взаємодію з навчанням та роботою, яка є добре виконаною та повною. Це також докладання зусиль у навчанні та демонстрація набутих умінь та навичок. Головним чином, це – старання

користування досвідом навчання у повному обсязі. Так у мексиканському освітньому просторі академічна доброчесність має подвійну мету: відповідальне опанування навчального курсу, спрямованого на розвиток необхідних компетенцій та навичок для конкретної професії, і, що більш важливо, розвиток етичної точки зору для принципового прийняття рішень, застосовних у будь-якій ситуації.

Мексиканські ЗВО поступово впроваджують санкції щодо проявів нехтування академічної доброчесності. Також ЗВО створюють систематичні програми, орієнтовані на пропаганду культури академічної доброчесності, щоб переконати студентів у суворості неетичних дій. Як результат, чим суворіше здобувачі вищої освіти вважають вчинок академічної нечесності, тим більш етично вони поведуться за межами університету.

У висновку зазначимо, що у Бразилії широко розвинена наукова діяльність та використовується базис формування академічної доброчесності за досвідом Сполучених штатів Америки, однак такі порушення, як плагіат або обман сприймаються не як прояв неетичної поведінки, а більш як порушення через необізнаність / ненавмисне запозичення. Відзначається також низький рівень успішності здобувачів вищої освіти, що також є плідним для породження нечесної поведінки. Мексика є «протилежним важелем» у досвіді культури академічної доброчесності, оскільки економічна система цієї країни має прогалини та призводить до високого рівня корумпованості, а як наслідок і прояву академічної нечесності у всіх її формах. Не зважаючи на це, у країні розуміють необхідність формування культури академічної доброчесності як фактору впливу на подальшу відповідальну та етичну діяльність майбутнього конкурентоспроможного фахівця. Тобто спостерігається циклічність: чесна поведінка здобувача освіти формує навички чесної поведінки фахівця, чесна поведінка фахівця є відсутністю корупції, зокрема в освіті.

Перспективним вбачаємо вивчення досвіду країн Європи та Азії щодо впровадження культури академічної доброчесності у вищій освіті, а також її реалізація серед майбутніх докторів філософії.

Список використаної літератури

1. Noorden R. V. The impact gap: South America by the numbers. *Nature*. 2014. Jun 12; 510 (7504). P. 202–203. DOI: <https://doi.org/10.1038/510202a>. **2. Thomson** Reuters. Scimago Journal and Country Rank. 2015. URL: <http://www.scimagojr.com>. **3. Gibney E.** Brazilian science paralysed by economic slump. *Nature News*. Sep. 30, 2015. URL: <http://www.nature.com/news/brazilian-science-paralysed-by-economic-slump-1.18458>. **4. Santos C. M.** Tradições e contradições da pós-graduação no Brasil. *Educ Soc*. 2003. No 83 (24). P. 627–641. **5. Lema R., Quadros R., Schmitz H.** Reorganising global value chains and building innovation capabilities in Brazil and India. *Res Policy*. 2015. No 44 (7). P. 1376–1386.

- 6. Santos C. C., Santos P. S., Sant'ana M. C., Masuda H., Barboza M. B., Vasconcelos, S. M. R.** Going beyond academic integrity might broaden our understanding of plagiarism in science education: A perspective from a study in Brazil. *An Acad Bras Cienc.* 2017. No 89 (1, Suppl). P. 757–771.
- 7. Husain F. M., Al-Shaibani G. K. S., Mahfoodh O. H. A.** Perceptions of and attitudes toward plagiarism and factors contributing to plagiarism: a review of studies. *Journal of Academic Ethics.* 2017. No 15 (2). P. 167–195.
- 8. Garvin-Doxas K., Klymkowsky M., Elrod S.** Building, using, and maximizing the impact of concept inventories in the biological sciences: report on a National Science Foundation sponsored conference on the construction of concept inventories in the biological sciences. *CBE Life Sci Educ.* 2007. No 6 (4). P. 277–282.
- 9. Hofstede, G.** Culture consequences: comparing values, behaviors, institutions and organizations across nations. 2nd ed. Thousand Oaks : Sage Publications. Attitudes and Causes of Cheating among Mexican College Students, 2001.
- 10. Rose-Ackerman S.** and Palifka B. J. Corruption and Government: Causes, Consequences, and Reform, Second Edition. 2016. URL: https://www.researchgate.net/publication/290436314_Corruption_and_Government_Causes_Consequences_and_Reform_Second_Edition.
- 11. Lang J. M.** Cheating lessons, learning from academic dishonesty (first). Cambridge: Harvard University Press, 2013.
- 12. UDEM.** Encuesta de Integridad Académica. 2018.
- 13. UNAM.** Reporte de encuesta sobre percepción del plagio en la UNAM. 2013. URL : <http://www.eticaacademica.unam.mx/encuestas.pdf>.
- 14. LaDuke, R. D.** Academic dishonesty today, unethical practices tomorrow? *Journal of Professional Nursing,* 2013. No 29 (6). P. 402–406. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.profnurs.2012.10.009>.
- 15. Bunn, D. N., Caudill, S. B., & Gropper, D. M.** Crime in the classroom: an economic analysis of undergraduate student cheating behavior. *Journal of Economic Education.* 1992. No 23 (3). P. 197–207.
- 16. McCabe, D. L., Treviño, L. K., & Butterfield, K. D.** Academic integrity in honor code and non honor code environments: a qualitative investigation. *The Journal of Higher Education.* 1999. No 70 (2). P. 211–234.

References

- 1. Noorden, R. V.** (2014). The impact gap: South America by the numbers. *Nature,* Jun 12, 510 (7504), 202-203. DOI: <https://doi.org/10.1038/510202a>.
- 2. Thomson,** Reuters. (2015). Scimago Journal and Country Rank. Retrieved from <http://www.scimagojr.com>.
- 3. Gibney, E.** (2015). Brazilian science paralysed by economic slump. *Nature News,* Sep. 30. Retrieved from <http://www.nature.com/news/brazilian-science-paralysed-by-economic-slump-1.18458>.
- 4. Santos, C. M.** (2003). Tradições e contradições da pós-graduação no Brasil. *Educ Soc,* 83 (24), 627-641.
- 5. Lema, R., Quadros, R., & Schmitz, H.** (2015). Reorganising global value chains and building innovation capabilities in Brazil and India. *Res Policy,* 44 (7), 1376-1386.
- 6. Santos, C. C., Santos, P. S., Sant'ana, M. C., Masuda, H., Barboza, M. B., & Vasconcelos, S. M. R.** (2017). Going beyond

academic integrity might broaden our understanding of plagiarism in science education: A perspective from a study in Brazil. *An Acad Bras Cienc*, 89 (1, Suppl), 757-771. **7. Husain, F. M.**, Al-Shaibani, G. K. S., & Mahfoodh, O. H. A. (2017). Perceptions of and attitudes toward plagiarism and factors contributing to plagiarism: a review of studies. *Journal of Academic Ethics*, 15 (2), 167-195. **8. Garvin-Doxas, K.**, Klymkowsky, M., & Elrod, S. (2007). Building, using, and maximizing the impact of concept inventories in the biological sciences: report on a National Science Foundation sponsored conference on the construction of concept inventories in the biological sciences. *CBE Life Sci Educ*, 6 (4), 277-282. **9. Hofstede, G.** (2001). Culture consequences: comparing values, behaviors, institutions and organizations across nations. 2nd ed. Thousand Oaks: Sage Publications. Attitudes and Causes of Cheating among Mexican College Students. **10. Rose-Ackerman, S.** and Palifka, B. J. (2016). Corruption and Government: Causes, Consequences, and Reform, Second Edition. URL: https://www.researchgate.net/publication/290436314_Corruption_and_Government_Causes_Consequences_and_Reform_Second_Edition. **11. Lang, J. M.** (2013). Cheating lessons, learning from academic dishonesty (first). Cambridge: Harvard University Press. **12. UDEM.** Encuesta de Integridad Académica. (2018). **13. UNAM.** Reporte de encuesta sobre percepción del plagio en la UNAM. (2013). Retrieved from <http://www.eticaacademica.unam.mx/encuestas.pdf>. **14. LaDuke, R. D.** (2013). Academic dishonesty today, unethical practices tomorrow? *Journal of Professional Nursing*, 29 (6), 402-406. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.profnurs.2012.10.009>. **15. Bunn, D. N.**, Caudill, S. B., & Gropper, D. M. (1992). Crime in the classroom: an economic analysis of undergraduate student cheating behavior. *Journal of Economic Education*, 23 (3), 197-207. **16. McCabe, D. L.**, Treviño, L. K., & Butterfield, K. D. (1999). Academic integrity in honor code and non honor code environments: a qualitative investigation. *The Journal of Higher Education*, 70 (2), 211-234.

**Кузьменко А. О. Культура академічної доброчесності
PhD-здобувачів: досвід Латинської Америки**

У статті розкрито особливості вищої освіти третього рівня (професійна підготовка PhD-здобувачів) у Латинській Америці на прикладі Бразилії та Мексики. Об'єктом дослідження послугувала система якості вищої освіти Латинської Америки (Бразилії та Мексики), а її предмет – формування та ставлення до культури академічної доброчесності PhD-здобувачів у цих країнах. Мета – висвітлення імплементації провідних практик формування культури академічної доброчесності у PhD-здобувачів у країнах Латинської Америки, зокрема Бразилії та Мексики. Задачі: розглянути шляхи формування культури академічної доброчесності PhD-здобувачів на міжнародному, державному та інституційному рівнях у країнах Латинської Америки, зокрема Бразилії та Мексики. З'ясовано, що у Бразилії широко розвинена наукова діяльність та використовується базис формування

академічної доброчесності за досвідом Сполучених штатів Америки, однак такі порушення, як плагіат або обман сприймаються не як прояв неетичної поведінки, а більш як порушення через необізнаність / ненавмисне запозичення. Відзначається також низький рівень успішності здобувачів вищої освіти, що також є плідним для породження нечесної поведінки. Мексика є «протилежним важелем» у досвіді культури академічної доброчесності, оскільки економічна система цієї країни має прогалини та призводить до високого рівня корумпованості, а як наслідок і прояву академічної нечесності у всіх її формах. Не зважаючи на це, у країні розуміють необхідність формування культури академічної доброчесності як фактору впливу на подальшу відповідальну та етичну діяльність майбутнього конкурентоспроможного фахівця. Тобто спостерігається циклічність: чесна поведінка здобувача освіти формує навички чесної поведінки фахівця, чесна поведінка фахівця є відсутністю корупції, зокрема в освіті.

Ключові слова: академічна доброчесність, доктор філософії, вища освіта, етичні цінності, норми та принципи, Кодекс, заклад вищої освіти, корупція, Бразилія, Мексика, академічна нечесність, плагіат, фальсифікація та фабрикація.

Кузьменко А. А. Культура академической добродетельности PhD-соискателей: опыт Латинской Америки

В статье раскрыты особенности высшего образования третьего уровня в Латинской Америке, описываемые на примере Бразилии и Мексики. Объектом исследования послужила система качества высшего образования Латинской Америки (Бразилии и Мексики), а ее предмет – формирование и отношения к культуре академической добродетели PhD-соискателей в этих странах. Цель – освещение имплементации ведущих практик формирования культуры академической добродетели среди PhD-соискателей в странах Латинской Америки, в частности Бразилии и Мексики. Задачи: рассмотреть пути формирования культуры академической добродетели PhD-соискателей на международном, государственном и институциональном уровнях в странах Латинской Америки, в частности Бразилии и Мексики. Установлено, что в Бразилии широко развита научная деятельность и используется базис формирования академической добродетели по опыту США, однако такие нарушения, как плагат или обман воспринимаются не как проявление неэтичного поведения, а более нарушения по незнанию / неумышленного заимствования. Отмечается также низкий уровень успешности соискателей высшего образования, что также является плодотворным для порождения нечестного поведения. Мексика является «противоположным рычагом» в опыте культуры академической добродетели, поскольку экономическая система этой страны имеет свои пробелы и приводит к высокому уровню коррумпированности, а как следствие и проявления академической нечестности во всех ее формах. Несмотря на это, в стране понимают необходимость формирования

культуры академической добродетели как фактора влияния на дальнейшую ответственную и этическую деятельность будущего конкурентоспособного специалиста. То есть наблюдается цикличность: честное поведение соискателя образования формирует навыки честного поведения специалиста, честное поведение специалиста является отсутствием коррупции, в частности в образовании.

Ключевые слова: академическая добродетель, доктор философии, высшее образование, этические ценности, нормы и принципы, Кодекс, высшее учебное учреждение, коррупция, Бразилия, Мексика, академическая нечестность, плагиат, фальсификация и фабрикация.

Kuzmenko A. PhD's Academic Integrity Culture: the Experience of Latin America

The article deals with the features of higher education of the third level in Latin America, namely Brazil and Mexico. The object of the research is the quality system of higher education in Latin America (Brazil and Mexico), and its subject is the formation and attitude to the culture of academic integrity of PhD-applicants in these countries. The goal is highlighting the implementation of the leading practices for the formation of the academic integrity culture among PhD-applicants in Latin America, in particular Brazil and Mexico. Objectives are to consider ways of forming the academic integrity culture of PhD-applicants at the international, state and institutional levels in Latin America, in particular Brazil and Mexico. It has been investigated that scientific activity is widely developed in Brazil, and the basis for the formation of academic integrity is used according to the experience of the United States of America. However, violations such as plagiarism or deception are perceived not as a manifestation of unethical behaviour, but more as a violation of ignorance or unintentional borrowing. There is also a low level of success of applicants for higher education, which is also fruitful for the generation of dishonest behaviour. Mexico is the «opposite lever» in the experience of the academic integrity culture, since the economic system of the country has its own gaps and leads to a high level of corruption, and as a result, the manifestation of academic dishonesty in all its forms. Despite this, the country understands the need to form the academic integrity culture as a factor influencing the further responsible and ethical activities of a future competitive specialist. Thus, there is a cyclical nature: the honest behaviour of the applicant for education forms the skills of the honest behaviour of a specialist, the honest behaviour of a specialist is the absence of corruption, in particular in education.

Key words: academic integrity, PhD, higher education, ethic values, norms and principles, Code, higher education institution, corruption, Brazil, Mexico, academic dishonesty, plagiarism, falsification and fabrication.

Стаття надійшла до редакції 12.09.2021 р.

Прийнято до друку 24.09.2021 р.

Рецензент – к. філол. н., доц. Бірюкова Д. В.